

На Львівщині втопилася однорічна дитина. Її тіло знайшли у потічку, котрий протікає біля будинку, де живе сім'я. Трагедія сталася в селі Тщенець Мостиського району, *інформує прес-служба обласного управління ДСНС*

На Закарпатті закінчився Міжнародний турнір з художньої гімнастики, учасницями якого були триста гімнасток з України, Угорщини, Росії, Білорусі, Словаччини, Польщі. Журі у складі 27 суддів з різних країн визначало кращих, *повідомляє наш власкор Василь Нитка*

От би й нам не «чистити рушниці битою цеглою»!

Цю відому історію про героя М. Лескова, тульського Левшу, нагадав «Голосу України» Олексій Соловійов (на знімку), завідувач відділу медицини плода ківської клініки репродуктивної медицини «Надія». Такою була реакція професіонала на те, що відбувається сьогодні у вітчизняній системі охорони здоров'я. Зокрема, говорили про необхідність лікарів постійно підвищувати свій фаховий рівень і про відсутність доступу до сучасної світової інформації з цього питання. Співрозмовник згадав, як той російський майстер Левша, який блоху підкував, закінчив своє життя в лікарні, роздягнений та пограбований після повернення з Великої Британії своїми ж поліцейськими, намагаючись донести найважливіше з його погляду: «Скажіть государю, що у англичан ружья кирпичом не чистят: пусть чтобы и у нас не чистили, а то, храни бог войны, они стрелять не годятся... Государю так и не сказали, и чистка все продолжалась...»

Історія однієї премії: щоб їм було цікавіше працювати

У клініці «Надія» директором з наукового розвитку працює професор Ірина Судома (на знімку). Ірина Олександрівна лікує неплідність, стежить

тивних технологій в онкозахворих. Першу премію цього року отримав Віктор Ошовський, співробітник кафедри акушерства, гінекології та медицини плода НМАПО імені П. Шупика за доповідь про успішний випадок двобічного видалення великої кількості рідини з порожнини грудної клітки дитини.

операції в Україні проводять поки що лише в клініці «Надія».

— Фетоскопічна операція потрібна для заварювання спільних судин плаценти при розвитку однойцевих двійнят. Інколи трапляється так, що між судинами немає балансу, і від однієї дитини до другої перебігає більше спільної крові. У результаті одна дитина починає страждати на анемію, друга — має надлишок крові. У результаті цього розвивається багатоводдя, і у жінки стається викидень або передчасні пологи, також діти гинуть внутрішньоутробно. Як правило, такі вагітності перериваються на термінах 21—22 тижнів і тому часто не потрапляють до статистики перинатальної смертності. Але завдяки фетоскопічній операції можна врятувати понад дві третини таких двійнят, — пояснює співрозмовниця. — Важливо, щоб лікарі змогли вчасно розпізнати цю патологію.

Завідувач відділу медицини плода клініки «Надія» Олексій Соловійов стверджує, що очікувана потреба може сягати 150 таких операцій на рік. Тобто йдеться про три сотні малюків щороку. Проте за чотири роки у клініці зробили лише 27 таких втручань замість очікуваних півтисячі, бо пацієнти чи їх лікарі, найімовірніше, не володіють інформацією про можливість такого лікування в Україні.

Коли Олексій Соловійов у квітні цього року провів ювілейну операцію, написав на своїй сторінці в «Живому журналі» в Інтернеті таке:

«Ми провели вже 20-ту оперативну фетоскопію при синдромі міжблизнюкового перетікання. Причому ця була незвичною, бо термін вагітності у жінки був досить малий — лише 16,5 тижня! Звісно, не тому, що нам цього хотілося, а тому що фактично за добу ступінь тяжкості синдрому міжблизнюкового перетікання погіршився

з другого, за класифікацією Quintero, до третього. Оскільки синдром розвинувся на такому маленькому терміні вагітності і так швидко погіршувався стан дітей, дуже оптимістично висловлюватися щодо прогнозу ми, на жаль, не можемо, але, як кажуть, триматимемо кулаки за цих дітей. Ми впевнені, що у справі збереження життя дітей не слід шукати лише такі випадки, що наперед вважатимуться вигрешними, а від малоперспективних відмовлятися. Як сказано, роби все, що мусиш, і буде, що буде».

Сьогодні хвилювання лікарів і батьків позаду. Малюкам вже два місяці. Ангеліна і Юлія здорові і нормально розвиваються.

У медицині на деякі речі існують хибні чи застарілі погляди або й взагалі відсутня сучасна інформація

Олексій Соловійов і його колеги намагаються достукатися до лікарів-практиків та представників МОЗу і безплатно поділитися сучасною інформацією, яка вкрай необхідна, щоб не лише уникати можливих лікарських помилок, а й підвищити рівень надання медичної допомоги в Україні до світового.

— Наприклад, в Україні протягом багатьох років проводяться масові обстеження, витрачаються колосальні гроші, щоб виявити дітей із синдромом Дауна. Але, попри це, статистика їхньої народжуваності майже не змінюється: як з'являлося щороку на світ 400—500 дітей із цією хворобою, так і з'являється. Але ця проблема — лише вершина айсберга. Бо ніхто не може знати, скільки бажаних вагітностей зі здоровими плодами переривається лише на підставі підозри про наявність синдрому Дауна (без його цитогенетичного підтвердження) — через неправильно проведені дослідження або внаслідок душевними муками хибно поінформованих вагітних жінок, — пояснює ситуацію співрозмовник. — Ніхто не знає, скільки ми втрачаємо ненароджених здорових дітей через методологічно неправильно організовані обстеження. Ось і намагаємося донести це до колег через проведення науково-практичних конференцій, запрошення іноземних фахівців, через ЗМІ врешті решт. Ми створили «Фонд Медицини Плода, Україна», який за угодою із всевітньо відомою організацією The Fetal Medicine Foundation (Лондон,

Великобританія) безплатно доносить перекладену українською інформацію світового рівня про найсучасніші підходи до пренатальної (дородової) діагностики та медицини плода, а також про методи виявлення дітей із хромосомними аномаліями. Навіть створили сторінку в нині популярному Facebook. До того ж, за можливістю особисто їздиво Україною — читаємо лекції на цю тему, але, на жаль, помічаємо мало змін...»

На міжнародному сайті The Fetal Medicine Foundation кожен зацікавлений безперешкодно може дізнатися прізвища лікарів усіх країн, які пройшли відповідне безплатне навчання через Інтернет. Навчальні курси, представлені на цьому сайті, надаються також українською мовою. Вони присвячені не лише пошуку дітей з хромосомними аномаліями, а й оцінці ризиків можливих пізніших ускладнень вагітності, спостере-

премію «Надія» було започатковано, щоб стимулювати молодих лікарів шукати сучасну інформацію й навчатися, і «Фонд Медицини Плода, Україна» було створено для поширення цієї інформації та й цю статтю присвячуємо тому ж.

Відповідно, будемо вдячні всім читачам за поширення одержаної інформації серед українських лікарів та в середовищі української молоді, яка невдовзі створюватиме власні родини і стане батьками.

Проте й представники державних установ та організацій, зацікавлених у розвитку перинатології та медицини плода в Україні, мають створювати мотивації для вдосконалення лікарів шляхом їх заохочення до сучасних знань, а не діяти пострадянськими каральними засобами, вважає Олексій Соловійов. Каже: чому б не почати, нап-

Аліна Крига із чоловіком Ісмаїлом і доньками Ангеліною і Юлією. Позаду на моніторі — фото близнюків, коли вони народилися.

Фото із сімейного архіву Аліни КРИГИ.

женням за вагітністю, заповіданням передчасних пологів, пошуку можливих вад розвитку плодів, внутрішньоутробному лікуванню тощо. Відповідно, щоб пройти ці курси та одержати міжнародне свідоцтво, потрібен лише комп'ютер, доступ до світового Павутиння та... бажання лікаря. На жаль, на момент подачі до друку цієї статті таке бажання виявили лише 143 українські лікарі, тоді як таких фахівців

у Польщі — 1312,
у Чехії — 477,
у Румунії — 660,
у Росії — 3190,
у Великобританії — 5749,
у США — 9791!

Це може свідчити про відсутність у держави та самих лікарів мотивації для розвитку справ у пренатальній діагностиці або брак інформації. Дуже хотілося б сподіватися, що причиною є останнє. Тому

приклад, із визнання міжнародних свідоцтв під час атестації лікарів, як це робиться майже у всіх країнах? Сьогодні ж міжнародні навчання медичних працівників, їх участь у міжнародних конференціях-конгресах-школах-курсах вважається менш вагомим, ніж участь у містечкових медичних заходах, які на практиці перетворюються на рекламні доповіді про медичні препарати і переповідання застарілих, все ще «радянських» поглядів на медичну науку й практику.

— Річ не в браку коштів, а у браку організації, — каже Олексій Соловійов. — Ті кошти, які витрачаються державою чи самими родинами під час вагітності, мають іти «не в гудок паротягу, а в його рух»!

Ольга ВАУЛІНА.

Фото Сергія КОВАЛЬЧУКА.